604/00

Den 9. oktober 2000 blev i sag nr. 52.553:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring og ansvarsforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at der foreligger accept af risiko fra skadelidtes side, hvorfor klageren ikke har handlet ansvarspådragende.

I klagen til nævnet af 26/2 2000 hedder det bl.a.: ”Undertegnede, J.H., (skadevolder) spillede badminton double med min normale makker P.T., (skadelidte). Under spillet, kommer der en bold, der klart er ovre ved P.T., der er på højre side af mig. Jeg ser P. til højre for mig, og han råber ’min’, men jeg vurderer instinktivt, at jeg kan nå bolden først. Idet jeg slår til bolden, nede fra og op, fører jeg slaget helt igennem, og rammer P.’s højre øje med min ketsjer. Min ketsjer er helt ovre på den side af Per, der er længst væk fra mig. P.’s briller bliver smadret og øjet læderet. Vi er begge klar over, at der er en vis accept af risiko ved at dyrke sport, men denne hændelse, må vist være ud over den normale accept af risiko. Jeg skulle selvfølgelig ikke have taget efter en bold, som så tydeligt var ved min makker. Jeg skulle også have respekteret, min makkers råb: ’min’. Jeg mener derfor, at Codan skal acceptere, at jeg bærer en del af ansvaret for skaden på P.’s øje og derfor skal erkende at betale erstatning til P.”

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 21/3 2000 bl.a. anført: "I kommentar til forsikringstagerens klage til Ankenævnet må vi henvise til, at personer, der deltager i sportsudøvelse, må acceptere den naturlige risiko, der er forbundet med sportsudøvelsen, … Det er ganske sædvanligt, at der ved double opstår situationer, hvor begge spillere vurderer at være den nærmeste til at tage bolden. En situation som den aktuelle er derfor hyppigt forekommende, og må anses for at ligge inden for den risiko, der er ved at deltage i spillet. På det foreliggende grundlag må vi derfor fastholde, at vi ikke finder det sandsynliggjort, at forsikringstageren har pådraget sig et erstatningsansvar for det passerede."

Selskabet henviser til Højesteretsdommene i Ugeskrift for Retsvæsen 1948, side 181, og 1958, side 557. Selskabet henviser endvidere til ankenævnskendelse nr. 1.587, 18.484, 20.357 og 30.643 samt Jørgen Gawinetski og Henning Jønsson, Familieforsikring, 3. udgave, side 277 ff.

Klageren mener, at hændelsesforløbet i nærværende sag adskiller sig fra det i de kendelser, selskabet har henvist til.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Ansvarsforsikringen …** 8. Privatansvar Denne forsikring dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer eller ting forvoldt i forsikringstiden. … Ansvarsforsikringens formål er at betale for en sikret, hvis denne har pådraget sig et erstatningsansvar – og at bidrage til at friholde sikrede, hvis der rejses et uberettiget erstatningskrav mod ham eller hende. … **8.1 Forsikringen dækker de sikredes ansvar, 8.1.1** som privatpersoner, … **8.3.2** Gæstebudsskader Denne forsikring dækker gæstebudsskader. Gæstebudsskader er skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen fra ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær."

Nævnet udtaler:

Nævnet er enig med selskabet i, at klageren ikke har pådraget sig noget erstatningsansvar ved den udviste adfærd.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard